

Braslovu 30 Decembre n. 1873.

In tota Ungaria ocupatiunea dilei e cestiunea cea ardiatoria, cum se se pota face in finantiele cele apasatorie vreo economia prin miciorarea speselor in bugetulu statului; reulu inse e atatu de afundu rodietoriu, incatu nu ajuta miciorarea speselor in administratiune, neci imprumutele de pana acum, ci va trebuai preste aceste a se pasi la miciorarea speselor militiei (honvediloru), ceea ce maghiarii dovedira, ca nu voru neci decatu, ci vreu se mai imultiesca batalionele si din ce suntu, vreu cu totii, ca din bugetulu armatei comune se se facea subtrageri catu de mari. La acesta nu se va invoi ministru comunu de resbelu br. Kuhn, care sprijinitu de curtea imperatesca multu nu va concede, si tocma cestiunea cea mai delicata militaria va trebuai se nasca incordari de consecintie mari intre dualisme, ca-ce de voru si incurca lucrulu in catuva acum pana la implinirea celor 10 ani defpti ai stipulatiuniloru finantiali dualistice, ce mai are numai 3 ani, totusi lucrulu va deveni acutu, ca atunci maghiarii er' nu voru voi a impucina, ci a mari bugetulu militieloru (honvediloru), cu cuventu, ca asia vre natiunea, er' contingentulu pentru armata comuna, voru dice, ca e pre apasatoriu si nu lu potu suportati si eca alternativ'a, ca seu voru concede cislaitanii (austriacii) reform'a de armate dualistice, ori ca se va reincepe processulu pentru sustinerea integritatii unitarie a armatei de linia, ca-ce austriacii inca nu voru vre a porta mai apasatorie greutati decatu 70 procente ce le contribue acum; si de aici se potu reaprinde ostilitatile din patrudieci si optu—noua fora dor' si pote, deca nu va veni conservatismulu la carma, care -si intorce mant'a dupa cum sufla ventulu spre a se pote sustiené. — Pana acum s'a si pornitu antagonismulu prin diurnale si brosiure nu numai din punctulu acestu delicatu, ci si din caus'a bancii, ca-ce maghiarii nu voru a se multiamf neci cu banca filiale, ci voru banca nedependenta de a austriaciloru si emitere de bancnote — cum facuse Kossuth. — Aceste impregiurari trasera multu atentiunea vienesiloru asupra undulatiuniloru maghiare, ma si asupra reactiunii loru facia cu pretensiunile nationalitatiloru si ignorarea loru. Mai vertosu nemtii loru din Ungaria si Transilvania au si simtitu acesta pornire, de unde luara si curagiu la opositiune resoluta si obstinata in contra maghiarisarii, si a reformeloru maghiare, care au de scopu a minorensa si descompune nationalitatile prin nou'a impartire a municipalorlu.

Sasii in confluxulu universitatii primira in 19 Dec. o representatiune catra min. de interne in contra arondarii municipalorlu, cum se proiecta ea, si pentruc mainainte de a se vota in dieta, se se tramita la tote jurisdictionile spre a-si da parerea, ca la dincontra se voru provocati rezultate contranaturali si prejudiciose nationalitatii loru. Der' cu tote aceste ei calarescu totu ca si maghiarii numai pe drepturile loru ab antiquo, fora ca se recunosca in fundulu regiu perfect'a egalitate a celorualte nationalitati conlocuitorie dupa cuprinsulu representatiunii loru a doua, in caus'a reorganizarii fundulu regiu, ceea ce si casiuana din partea membriloru romani in confluxu opiniuni separate si opusetiune.

Pre basea celoru 12 puncte nationali dela Mediasiu sasii voru purta der' lupt'a fora reserva. —

— Legea applanarii celei noue a Ungariei cu Croatia s'a promulgatu, in ambele case, si in 16 Dec. se dispuse in casa de susu asiediarea ei in archivele tieriei. Croatia der' impacata e rubrica de cutezare pentru maghiarii. —

In cislaitania inca se facu unu pasu de incercare pentru imblandirea opositiunii Cehe. —

Opositiunea regatului boemicu facia cu nemtii decembristi a primitu iuse unu caracteru mai seriosu facia cu senatulu imperiale. Passivitatea acestei opositiunii inca e obstinata, ea inse -si dovedesce demnitatea si seriositatea resolutiunii prin acte declaratorice la tota redeschiderea senatului imperiale si a dietei provinciale. Departe se se fia descuragiatu ori muiatu, ei lupta mereu pentru recunoscerea dreptulu de statulu alu Boemiei in sensulu autonomiei, garantate tuturor tiereloru monarchiei prin Sanctiunea pragmatica si diplom'a din 20 Oct. 1860. La redeschiderea senatului imperiale, cu tota atitudinea s'a cea passiva facia cu nesuferibilulu dualismu, totu-si au aruncatu er' o bomba pe mes'a senatului imperiale semnalisandule, ca nemic'a nui pote multumi, decatu pusetiunea de dreptu de statulu patriei loru reintonata in tota puterea cuventulu. In sensulu acestei atitudini de barbati maturi si experti in politic'a monarchiei, care -si are continuitatea s'a de dreptu, esira er' la lumina in contra antagonistiloru decembristi cu unu actu declaratoriu, pe carelu tramisera in solidum la senatulu imperiale, redeclandu-i, ca respingu intrarea in senatu, pana candu nu li se va restituai dreptulu de statulu.

Acestu actu declaratoriu se si ceti in sied. din 10 Dec. a. c. a senat. imp. si se dede unei comisiuni spre reportare, dor' s'ar' afla vreunu expedientu de ai atrage sub aripile constitutiunii decembriste. Eca motivele actului:

„Petrunsi de convincerea; cumca applanarea incurcaliloru de dreptu de statulu e prim'a conditiune preliminaru si pentru vindecarea daunelor interne ale aceluia, amu fi si suntemu gata a conlucra si a confaptui fratiesce cu reprezentantii tuturor regatelor si tiereloru, indatace s'ar' lucra, ca se se applaneze una asemene invoire, fora a prejudeca pusetiunei de dreptu seu autonomiei tieriei nostre. Inse de orace intrarea nostra in senatu se pretende ca una recunoscere a starii senatului imperiale in dreptulu seu, ca prim'a conditiune si ca consecintia nemidiocita a intrarii, prin urmare orce applanare de dreptu de statulu e eschisa a priori: noi deputatii regatului Bohemiei, tienendu la pusetiunea de dreptu de statulu a acestui regatu, care prin unu siru de tractate de statulu, acte publice si juraminte de incoronare e recunoscutu si garantatu si care recunoscere Mai. Sa a pronunciat'o solenu in pren. rescriptu din 12 Sept. 1871, nu ne consideramu indreptuiti a intra in senatulu imperiale.“

Contele Hohenvarth fu acela, care propuse in senatu a se da acesta dechiarare la una comisiune, ca se se vedea, ore nu s'ar' pote afla vreunu expedientu de applanare cu cezii. Cu una declaratiune passivista de soiulu acesta ore ce ar' face diet'a din Pest'a, candu i s'ar' arbori cu energia? —

„Reforma“ renumitului publicistu Francisu Schuselka, publicandu adress'a de loialitate catra Mai. Sa, ce cercula in Alb'a Iuli'a spre a se tramitte pentru jubileulu de 2 Decembre, intrunu articlu. titulatu: „Loialitatea romaniloru transilva-

neni“ exchiama la calcaulu art. asia: „Ce sentiu dinasticu, loialu si fidelu se pronuncia in actulu acesta! Ce franchetia, ca romanii -si aducu aminte de aderinti'a loru catra intréga monarchia si de luptele portate pentru ea! E in adeveru miscatoriu de anime, cum acesti romani credintiosi -si aducu aminte cu multiamita numai de binefacerile primite si preste sufferintiele sale de acum trecu cu atata blandetia si patientia, cu atatu de nobile si fidela sperantia! Fia, ca acesta sperantia a poporului romanu fostu si remasu credentiosu in cele mai grele impregiurari, se se realizese catu mai curundu! Ea nece ca pote remane neimplinita.“

Aceste le impartesimu, pentru ca se cunoscemu si judecat'a strainiloru facia cu condamnarea din partea neexorabiloru stapani si a catielusiloru loru de renegati, cari vediura nepatriotismu in aderinti'a leale catra inalt'a dinastia si imperiu, — cu tote, ca su conviasi, ca romanulu e celu mai leale patriotu, iubitoriu de fericirea patriei.

Érasi tergulu dela Naseudu *).

Nu l'amu deschisu noi; l'a deschisu unu altu boferiu protipendatu si mare logofetu alu dreptatiei, comitele A. Bethlen, totu in „Reform“ nr. 352. Nu care cumu-va se remaneti dela tergulu acela domniloru, ca acuma se vendu nu numai paduri, ci si scóle, fundatiuni, nationalitate, viitoriu politicu. Una, doue, cine da mai multu?

Ei, bine, apoi nu ne infratiseram in a. 1871, nu ne sarutaramu in guritia si in ochi negrii ca murele, si sparseramu pacharele pe la Borsecu, Valcele, Tusnadu, Covasna, St. Giorgiu, Brasiovu, Sibiu, si acuma?

Acuma — éca asia: Frate nefrate, déra brandi'a e pe bani, dice coconulu mare logofetu. Si apoi ce dracu de frate? Asia erati voi de gagauti, ca se ne credeti, ca noi ne vomu infrati cu mojicii si cu catanorii din graniti'a vostra? Pucina carte ve mai invetiase pop'a vostru; se vede ca nici elu nu prea scie multa. En ascultati voi ceea ce ve voiu spune eu cu omenia buna, si nu ve mai faceti urechi'a toca.

Vendiarea paduriloru din districtulu Naseudulu la scóle, fonduri si la cele 44 de comune, a fostu numai umbra de vendiare; ea in adeveru este donatiune, care vise facu din respecte politice (fresce éraisi numai de catra monarchu, de si cu invoirea ministriloru). Noi suntemu decisi, ca se stricamu acelu tergu, seu mai bene, acea donatiune facuta vlachiloru de catra rege, si éca pentru-ce. De si in anii din urma amu gugulitu si nededitu (legyezzgettük) destulu pe romani, 'iamu provocatu la fratietate, adeca ca se se renege, se-si lapede limb'a loru si se o invetie numai pe a nostra, totusi simpathiile loru catra voi nu au prinsu radecinile pe care le asteptaramu noi. Diariele lor suntu pline de antipathii (curatu pe atata, pre catu si cele maghiare asupra romaniloru); ei protesta mereu in contra applicarei limbei maghiare in administratiunea comitateloru (si voru protesta pana la finea vécului, afara de fractiunea celoru infratiti la 1871?). Chiaru acestea scóle dela Naseudu dotate (de cine? de voi?) lucra cu tendentia, ca se ne facea inemici din generatiunile june, precumu au

*) Vedi nr. 94 alu Gazetei.

fostu si parentii loru (curatu cá voi in Aiudu, Clusiu, Osiorheiu, Odorheiu etc.). In Naseudu invetiarea limbei maghiare se incepe numai din a V-ea classe gimnasiale, din contra, invetiarea celei nemtiesci se incepe in a III-a de norma. Asia déra déca romanii nu ne invétia limb'a nóstra, cumu ne vomu poté intielege noi vreodata cu ei? *)

Preste acésta, devastatiunea padurilor care se face in districtulu Naseudului iuca si cu ajutorulu capreloru, arata invederatu, ca romanii de acolo suntu nisce risipitori nebuni (uktalan tékozlás el pusztitja azt), carii nu merita cá se aiba asemenea paduri; de unde urmédia, ca acelea paduri chiaru si numai din acésta cauza nu trebuie se li se lasa pe manile loru. Reu s'a intemplatu cu cassarea contractulu ce se inchiaiesse cu „Actiengesellschaft für Forstindustrie“ dela Vien'a, care erá se faca si una cale ferrata dela Clusiu inainte preste Naseudu la Bucovi'a.

Ministrulu, adaoge A. B., acoperí nelegiuirea sa cu mantelulu (palliulu) celu largu alu monar-chului. Speramu, ca diet'a va sparge acelu tergu, va anulá tóte partile contractulu, si nu va suferi, cá se se dè unu exemplu precedenté, care lovesce in lege (?). Acésta liberalitate (darnicia=bókezűség) ar' fi adeverata risipa. Statulu nostru se dé cu una mana ceea ce ia cu cealalta, si apoi tocma acuma nu are de unde se dè nimicu. Déca totusi vremu se fimu generosi, apoi se damu alta forma acestei donatiuni. De una parte, tiér'a se fia asecurata, ca padurile nu se voru mai devasta, ci se voru folosi numai in conformitate cu scopulu cerutu si cu legile de silvicultura; de alta parte se se ia din manele unitiloru si ale neunitiloru tóte fondurile, tóte dominiale si drepturile regalia, se se tórne si prefaca intr'unu fondu comunu, din care se se infientiedie, nu scóle confessionali, ci numai scóle comunali, in care se invetie tenerimea toturoru confessiuniloru. — (Maghiarcesce numai? —)

Acésta este opiniunea si ferbentea dorintia a lui A. B. si a toturoru sociloru sei. Spre orientarea in catuva a lectoriloru, carii nu cunosc de locu histori'a infientiarei regimentelor confinarie, insemnamu la loculu acesta, ca intre an. 1762—4, pre candu s'au infientiatu acelea regimente, cei mai multi aristocrati ai tiei s'au oppusu din respoteri si au incurcatu planurile imperatesei Mariei Teresiei in mii de moduri. In catu pentru secui, ei nu volia, cá aceia se fia supusi la disciplina si regulamente nemtiesci, si nu le prea placea, cá se pórté arme nici chiaru secuii tierani. In catu pentru romani, apoi boierii tiei mai curendu ar' fi volitu se védia tiér'a devastata de turci, de ciuma si de talhari, precumu se si întemplase de nenumerate ori, decatu se védia arme in manile romaniloru. Ei se si provocara mereu la legile tiei (Approbatæ et Compilatæ Const.) prin care romaniloru se interdica strinsu portarea de arme. Apoi in dilele Mariei Teresiei mai erá inca multe resturi de simphii turcesci in aristocrati'a Transilvaniei. Fílli curutiloru lui Franciscu Rakoczi mai erá in viétia, in etatea cea mai buna de a rebella din nou, a chiamá pe turci in ajutoriu si a restaurá independenti'a Transilvaniei sub protectiunea sultanului. Vede oricine, ca acei caruti nu potea se suferi inarmarea romaniloru si punerea loru sub comanda nemtiésca. Aprópe 90 de ani stete una parte a populatiunei romanesci transilvane in 2 1/2 regimente mari sub arme, dandu contingentu de 8 pana la 10 mii de ostasi. In acelu periodu de unu seculu aprópe, nu a fostu una singura expeditiune bellica, in care acelea regimente romanesci se nu fia participatu cu cate 6—7 mii de armati, din care une-

*) Fórte usioru: minoritati se invetie preste totu limb'a maioritatiloru, éra mai departe, toti functionarii se fia destituiti cu rusine, cati suntu séu asia nauci, ori lenesi, ori atatu de reutatosi, in catu nu invétia perfectu limb'a poporului. Asemeuea trantori se nu mai traiesca din spinarea poporului.

ori nici 1/3 parte nu se mai reintorcea la familiile loru. Cautati in histori'a acelor regimente, si veti aflá minuni de bravura, devotamentu si heroismu; pentru cine? Pentru Imperatulu; ca-ci pe atunci natiunea loru patria nu avea, ea erá cá exilata: usque ad peneplicitum.

Asia déra, acele mosii, acele paduri si fonduri au fostu ale romaniloru, pe temelulu actelor de organizatiunea regimentelor si a rescumperarii de marele imp. Iosifu II. Inse tocma de nu ar' fi fostu, ei le au rescumperatu si platitu de sute de ori cu sangele animei loru. Prin urmare imperatulu cá rege si cá mare principe a fostu in deplinulu seu dreptu, fundatu in legile tiei, nu de a vende, ci de a dona populatiunei romanesci, acelea paduri, pe care astadi nisce mici tirani voliescu se le rapésca dela ei, si déca naseudenii voru fi poltroni, (Memmen), le voru si rapí. Nóue inse ne vene se apostrofamu pe micii tiranuti cu poetulu populariu: Mei tatara tieneti calulu; Nu lasa se tréca malulu, Mei tatara mei!

Alb'a-Iul'a, 27 Decembre. (Renegatii si adress'a.) Tocma imi vení la mana nr. 95 alu „Gazetei.“ Se vede, ca pana la esirea aceluia dv. inca nu ati avutu ocasiunea se cunósceti impressiunea ce a produsu asupra unoru renegati conchiamarea adunarei pe 30 Nov. si proiectulu de adresa preparatu pentru 2 Dec. Imi aducu amente, ca inainte cu 12 ani, adeca in Maiu séu Iuniu 1861, ati publicatu unu articlu de fondu, despre Renegati, si iati classificatu, mi se pare in cinci categorii, in care intra renegatii innocenti, carii s'au crescutu dela nascerea loru, fóra scirea si voi'a loru, de renegati; apoi renegatii facuti prin sil'a inpregiurariloru, prin saracia, prin casatorii amestecate, prin educatiune luata in scóle straine; si renegati criminali, unii mascati, alti declarati, carii -si omóra pe tata-seu si pe muma-sa, vendu patria, natiune, religiune, convictiune, pentru interesse spurcate. Mai deunadi ati publicatu doi articlii despre proselitismulu religiosu. Bine ar' fi se'i continuati. Déra pana atunci mai publicati inca odata articlulu dela 1861 despre renegati, pentru cá se se aléga limpede neghin'a, opsig'a si mazerichi'a din graulu curatu.

De candu lumea, renegatii au fostu pentru tieri si popóra multu mai fanatici si mai periculosi decatu inemicii nascuti, din tieri si natiuni straine. Renegatulu este silitu se se arate catu se póte mai zelosu, pentru cá se departiedie dela sene orce prepusu (suspicio) de necredintia catra noii sei domni. Unu astufeliu de renegatu se afla si in Clusiu, carele se folosesce de tóte ocasiunile mari si mici, cá se denuntie in diarele unguresci pe toti barbati cei mai de frunte, cei mai leali si cei mai fideli tiei si natiunei; éra candu la vreunulu din ei li se intempla ceva reu, atunci are nerusinarrea de a-si arató bucuri'a pe facia. De morbulu lui Axente s'a bucuratu; de casulu lui Densiusianu s'a bucuratu; pentru oprirea adunarei din 30 Nov. a gratulatu. Inainte cu doi ani pe Baritiu, Macellariu, Ratiu etc. 'ia numitu in „Hon“ ómeni infami si spurcati (undok erköstelenség), numai pentruca aceia suntu perseveranti pe langa convictiunile loru, si nu-si vendu patri'a, natiunea si libertatea. Acuma, ca a vediutu proiectulu adresei publicatu in Vien'a, dice ca cu aceea amu fi datu patriei lovitura de pumnariu, ca pe Axente 'lu uresce poporul romanescu intregu, ca se mai vorbesce despre „Marele principatu alu Transilvaniei,“ ca cutediamu a ne plange in contra starei desperate de astadi. Apoi nu vede acelu renegatu, ca chiaru dintre ministrii fusera, carii marturisira in faci'a lumiei, ca starea de astadi e desperata. Ministrii si mai multi barbati din cei mai de frunte in diet'a unguresca spusera lumiei in sute de variatiuni, ca in sistem'a de astadi nimicu nu e bunu, ci totul e reu, finantie, administratiune, justitia, cali ferrate s. a. s. a. Comitete Lonyai adaoe in diariulu seu, ca ungure-

nii au datu lumiei in siepte ani probe de ajunsu, ca nu merita forma de regimu parlamentariu, éra comisiunea cea nóua de 21 membrii o numesce comitetu pentru salutea publica (Wohlfartsausschuss), precumu a fostu in revolutiunea cea mare a Franciei cu Robespierre, Danton, Marat, St. Just etc. in frunte, si cumu a fostu in 1849 in Ungari'a la Dobritieniu, adeca lucrulu celu mai desperatu din lume. („Ref.“ nr. 351). Déra romanii au spus'o acésta monarhului in petitiunea din Dec. 1866 subscrisa de aprópe 1500 barbati de frunte, pentruca ei au sciutu din experiéti'a vécuriloru, ca nu se póte altumentrea. Asia déra ce vrea acelu renegatu? Se terrorisedie? Vai de dilele lui.

Se dice, ca acelu omu ar' avea mania si ar' cautá resbunare asupra poporului romanesc numai din cauza, ca-ci cá studentu si-a perditu unu stipendiulu romanesc, pe care nu'lu meritase *). Negru sufietu. Déra ce se dicemu despre acelu opincariu din partile dv., carele de vreo trei ani încóce, de cate ori este vorb'a despre emanciparea natiunitatii si a limbei nóstre si despre recastigarea libertatii vendute, totudeauna mormoie, ca romanii se se multiamésca cu ce au, pentruca — loru le lipsesce „aristocrati'a si literatur'a.“ Déca acelu renegatu ar' vorbi asia catra grecii din Greci'a, séu serbii din Serbi'a, sciú bine, ca nu ar' mai apuca se vorbésca si a dóu'a óra. Acestu soiu de renegati numescu pe aparatorii libertatii nationale si ai interesselor poporului: Agitatori. Apoi asia dieu, agitatori in contra tiraniei si a oppressiunii. O' Connel si toti neinteresatii aparatori ai libertatii au portatu onorificulu nume de Agitatori. (Extrasu dintr'o correspondentia).

Deesiu in diu'a S. Nicolae 1873. (Unu atentatu spre a saraci poporulu.)
(Capetu.)

2. E ilegala, necuitabila si nejusta decisiunea amentita pentruca §-fu 67 alu Art. de lege XXXVIII din 1868 obléga la redicarea unei scóle civice espresu orasiulu Deesiului, care in acestu tempu criticu si lipsitu se póte si intrelasá cu atatu mai vertosu, ca atatu romano-catolicu catu si reformatii au scóle elementarie bene organizate, din carii parentii fórte usioru -si potu tramite prunciiloru la scóle mai inalte in Clusiu, Bistritia, Naseudu si Bai'a-mare, — si apoi si déca starea materiala a Deesiului dupa dauni ce a suferitu prin dillapidarea ce s'a facutu mai de curundu in perceptiunile s'ale, nu i-ar' concede redicarea scólei civice proiectate, — cu atatu mai pucinu se potu indebtedá celealalte comune ale comitatulu la adiutoriulu de su intrebare, fienduca acele in tempulu acest'a lipsitu nu-su in stare a -si sustiené neci scólele loru proprie. —

Inse orasiulu Deesiului, cá orasiu centralu, inca totu mai dispune de unu asé capitalu si pre langa o manipulare rationala de unu asé venitu, incatu in casu de lipsa póte a se adiutá in sa-si pre sene, si si déca nu ar' poté redicá scól'a civica in anulu antaiu, o ar' poté redicá in alu doilea séu alu treilea anu, — ér' celealalte comune ale comitatulu, ne avendu neci unu venitu, remanu espuse totu la cea mai mare lipsa. — Si nu voimu de locu a crede, cumca maioritatea comitatulu comitatensu — cá in parte possessori si locuitori ai Deesiului — ar' vol' cá in urm'a decisiunei de mai susu se se rebonifice de daunele suferite prin dillapidarile amentite cu sumele de relutiune essecutande asupra locuitoriloru comitatulu, ajunsii la sapa de lemnu si nacajiti? fienduca averea orasiului si veghiarea asupra contributiunei regie nu s'au tienutu de comitatulu. —

3. E ilegala si nejusta decisiunea apelata, — de óre-ce civii orasiulu Deesiu se bucura si de acelu privilegiu si prerogativa esceptionale, ca pre candu cei alalti locuitori ai comitatulu pre bazea § 4 alu statutelor despre greutatile publice punctulu a) suntu deobligati in sensulu legei, a prestá la greutatile comitatense 12 dile de lucru cu palm'a, — si déca in starea lor amarita caletorescu preste véra prin tiéra pentru a -si cascade cá dileri pana de tóte dilele, in intie-

*) Dupa aceea s'a facutu membru alu unei familii maghiare.

lesulu §-lui 5 alu aceluasi statute se essecuta de pre densii in folosulu fundului de reluitiune a greutatilor publice comitatense duplulu pretiului dileloru de lucru restante, — prln urmare in pretiulu celoru 24 dile lucru solvescu 9 fl. 60 cr. c. a., atunci possessorii orasiului Deesiu scutiti de greutatile publice comitatense prestéza dilele de lucru numai in hotarulu Deesiu si si aici ~~numai~~ 6 dile, a caroru reluitiune face 2 fl. 40 cr. v. a.

Si déca locuitorii si possessorii orasiului Deesiu se bucura de o asié prerogativa sub orice titlu — fórte necuitabilu potu cere adiutoriu ori in bani ori in dile de lucru dela ceilalti locuitori ai comitatului pentru redicarea scóloru civica din Deesiu si majoritatea comitetului comitatensu inca numai fórte ilegalu, necuitabilu si nejustu póte decide pre cont'a celoru alalti locuitori ai comitatului adiutoriulu amentitu, care forméza o tendentia prealabila la nimicirea fundului greutatilor publice comitatense. —

Escléntissime Domnu Ministru de interne! Credemu, cumca majoritatea comitetului comitatensu mai multu si-ar' fi comprobatu marea s'a insufletire si marele seu patriotismu, déca, deschiedendu un'a subscriptiune, fiesce care ar' fi subscrisu cu liberalitate din busunariulu seu propriu cate o suma óre care spre unu scopu atatu de nobilu, cum e caus'a instructiunei, — ér' fundulu de reluitiune l'ar' fi lasatu se se intreuintieze spre destinatiunea s'a. —

ÉR' in casulu acel'a, candu acestu fondu ar' areté unu superplus insemnatu, ceea ce in acestu tempu neci in decursu de mai multi ani nu se póte sperá, acel'a l'ar' fi folositu spre adiutorarea numerului celui mare alu lipsitiloru, cá antaiu se mantuésca poporulu de mórtea de fóme, la care e espusu, si numai dupa aceea se o intreuintieze spre orice scopuri de utilitate publica.

Din acestea motive cu tóta onórea Ve rogamu Escléntissime Domnule Ministre de interne, cá se Ve indurati a nimici decisiunea appellata. —

Desiu 18/12 1873.

Gabriele Manu m. p.
Demetriu Balintu m. p.
Ioanu Titie m. p.
Ioanu Muresianu m. p.
Samuila Cupsia m. p.
Ioanu Colicieru m. p.

Romania vasala?!

De una diumetate anu, de candu Domnitorulu Romaniloru calatoriea in Europ'a, diuariale Romaniei, cele guvernamentali, pledá multu despre dreptulu de autonomia si chiaru de independentia tieriei, la care s'ar tienti. Foile opostiunii fácea frontu la asemeni aparitiuni, atribuindule manierei de a illusiona poporulu. In 24 Sept. a. c. éca Pórt'a tramise la reprezentantii sei pe la curtile poteriloru gurante europene in privintia Romaniei urmatóri'a circularia:

„Scii ca principatele puse suptu suzeranitatea guvernului imperialu, se bucura de óre-care privilegii si imunitati, cari le-au fostu gratiosu acordate de sultani.

„Puterile semnátore tractatului din Paris, de si confirmandu acésta situatiune particularia, au recunoscutu ca tratatele internationale inchiate de curtea suzerana aru fi si ele obligatorii pentru principate, si ca aru continua se primésca deplin'a loru aplicatiune.

„Autonomi'a acestoru tieri vasale (!?) ast-felu determinata, nu aru poté se existe nici o indoiala asupra cestiunei de a sci, déca guvernele loru potu trata directu cu puterile straine; cu tóte astea aceste din urma au inchiatu deja multe conventiuni de acestu felu. Acésta stare de lucruri, care nu e de catu o impietate asupra drepturiloru si prerogativeloru curtii suzerane, a desteptatu seriósá atentiune a Sublimei Porti. Pe d'alta parte, fiindu ca aceste infractiuni la conditiunile de autonomia ale Principatelor aru poté se vateme intr'o di interesele celoru d'alu treilea si a da motivu la reclamatiuni, guvernulu imperialu se gasesce obligatu de a face de pe acuma reserve formale contra ori-carui actu, avendu unu caracteru internationalu, emanandu de la aceste principate.

„Ve rogu se intretieneti, despre acésta cestiune pe ministrulu afaceriloru straine si sa'i lasati copia dupre present'a mea comunicatiune, déca va dori!

Semnatu, Rachid.

Ministrulu de externe alu Romaniei intempiná acésta injuria cu urmatóri'a:

NOT'A CIRCULARA

(a D-lui Ministru de externe B. Boerescu catre toti agnti nostri din stráinatate.)

Domnule,

Guvernulu Romaniei a luatú cunoscentia despre o nota circularia cu data de 24 Septembre 1873 pe care E. S. ministrulu de externe alu I. Porti a adresatu mariloru puteri, prin care se plange asupra tractatelor si conventiuniloru inchiaiate de guvernulu Romaniei cu mai multe puteri, — séu are intentiunea de a le inchia. Prin mentionat'a nota, I. Porta crede a poté negá Romaniei dreptulu de a negociá in modu directu cu puterile straine. Ministrulu M. S. Sultanulu face reservele sale formali contra ori-carui actu provenitu din partea Principatului, care ar purtá unu caracteru internationale, si considera exercitarea acestui dreptu cá o atingere a conditiuniloru autonomiei Principatului Romanu. Pentru combaterea acestui dreptu si a exercitarii séle, E. S. Rasidu Pasi'a se baséza pe tratatulu de pace din Parisu, prin care puterile, precumu dice not'a sea, au recunoscutu, ca tractatele internationali inchiaiate de curtea suzerana sè fia obligátore in acelasi modu si pentru Principate, si ca necontenitu 'si voru afá aplicarea loru in ele.

Regretu de mai inainte ca E. Sa a datu unu sensu nelimitatu art. 8 din tratatulu dela Parisu din 1858, si acésta mai multu decatu o permitea scrisórea sea, ca-ci aliniatulu acestui articolu, pe care E. Sa nu l'a cetitu, dice pozitivu:

„Tóte acele tractate voru fi aplicate si Principatelor intru catu ele nu voru atinge imunitatile loru. Prin urmare, sensulu acestui articolu si conclusiunea la care tinde E. Sa in circularia din 24 Septembrie suntu departe un'a de alta. Déra abstractiune facundu de redactiunea acelui articolu, mai suntu multe alte fapte si acte cari constata esistentia si exercitarea acestui dreptu pe care adi I. Pórta vrea selu nege Romaniei.

In faptu, Conventiunea, din 1858, cá si tractatulu dela Parisu din 1856 nu au creatu imunitatile séu, mai esactu, drepturile suverane ale Romaniei; ci ele n'au facutu altu nimicu de catu au garantatu din nou si au sanctionatu acele privilegii si libertati cari erau dejá in posesiunea Principatelor. De unde provinu acele drepturi pe cari Principatele le posedau dejá in 1856 si 1858? Ele isvorescu din vechile capitulatiuni, din tractatele pe cari d-nii ambelor Principate din seculii XIV—XVI le inchiasera cu Sultani Bojazet I, Mohamet II, Selim I si Soliman II; acésta este sorgintea adeverata si legitima a drepturiloru suverane, a privilegiiloru si a libertatiloru Principatelor, pe cari marile puteri le-au sanctionatu in anulu 1856, Provenient'a acestoru drepturi a fostu recunoscuta chiaru de catra marile puteri, caci in art. 2 alu Conventiunei din 1858, ele facu o speciale enumerare si o mentiune positiva a vechiloru capitulatiuni pe cari se fondéza autonomi'a Romaniei si cari reguléza relatiunile sale cu I. Pórta. Prin urmare, actulu insusi pe care se baséza guvernulu otomanu, spre a ne negá exercitarea acestui dreptu, prin dispositiunile de mai la vale, lasa a se vedé ca acele drepturi pe cari se baséza autonomi'a Romaniei nu au sorgintea loru dintr'unu actu isvoritu din o marinimia benevolente care ar poté fi revocatu séu restrinsu dupa vointia, ci provine chiaru din acele tractate cari contienu stipulatiuni duble, adeca obligátore in modu egal pentru ambele parti.

In puterea acestoru vechi capitulatiuni cari au intaritu din nou actele internationale din 1856 si 1858, Principatele Moldavi'a si Valahi'a au plinitudinea drepturiloru suverane ale unui statu autonomu. Siguru ca exercitarea acestoru drepturi este limitata prin relatiunile cu I. Pórta care au stabilitu acelési capitulatiuni si pe cari noi le tienemu cu strictetia si le respectamu. Avemu inse dreptulu de a acceptá cá I. Pórta din partei se respecte tóte drepturile pe cari Romanii si leau conservatu prin capitulatiuni si se uu se mai incerce a paralísá séu a restringe exercitarea acestoru drepturi. Ea ne negá adi dreptulu a inchiaia cu celelalte puteri tractate séu orice altu actu cu caracteru internationale totu asia, precumu alta data nea negatu exercitarea altoru drepturi de suzeranitate. Cu tóte acestea, prin vechile nóstre capitulatiuni noi n'am renunclatu catusi de pucinu la dreptulu de a incheia tractate, séu la

vr'unu altu dreptu care fondéza suzeranitatea unui Statu. In principiu, noi posedemu tóte acele drepturi si leamu exercitatu in faptu in cursu de mai multi seculi. Suntemu decisi ale conservá si in viitoriu fora cea mai mica restrictiune. Déca prin exercitarea dreptului de a incheia tractate, relatiunile cari leau creatu vechile capitulatiuni cu I. Pórta lear fi nimicitu séu modificatu, amu poté intielege cá I. Pórta se'si faca reservele sale. Dérc ce mai póte resultá din aceste reserve, pe catu timpu aceste relatiuni totdeun'a au fostu respectate din partea nostra, si intru catu póte vátémá unu interesu legitimu exercitarea acestui dreptu de a incheia tractate? Déca ambele Principate Romane n'au avutu dreptulu de a incheia tractate, capitulatiunile pe cari leau incheiatu in secolulu XV si XVI cu I. Pórta ar fi fostu nule si Conventiunea din 1858 ar fi admisu in articolu doue acte cari n'ar fi avutu nici o putere legale. Déca inse aceste acte, pe care se baséza chiaru garanti'a mariloru puteri suntu in vigóre si legali, si déca nici un'a din clausele loru nu contiene o renunclare positiva a Romaniloru la ori care dreptu suveranu, atunci cum ar poté I. Pórta se sustiena ca Romanii cari din secolulu XIV—XVI au contractatu in puterea dreptului, adi nu mai posedu dreptulu de a incheia tractate si cu alte puteri? Esperienti'a si exercitarea continua a acestui dreptu intárescu cu tóte acestea esistentia sa. Dela ultimulu tractatu din 1529 pe care Romanii l'au incheiatu cu Soliman II, ei in diferite timpuri au incheiatu si alte tractate si conventiuni cu multi alti suverani din Europ'a, cu ai Poloniei, Ungariei, Imperiului Germanu, Prusi'a, Angli'a etc. Este de prisosu a mentioná tóte aceste acte internationale vechi a caroru autenticitate istorica este recunoscuta si nu se póte negá. Déca ne transportámu in timpuri recente séu in presente, constatámu ca guvernulu Romaniei a regulatu directu si in puterea dreptului ei propriu o suma de interese diferite prin tractate de estradare, postie, telegrafu si navigatiune, cumu si altele cari lea incheiatu cu puteri mari cá Rusi'a, Austri'a si Imperiulu Germanu. Aceste conventiuni, aceste acte internationale esista, suntu in vigóre si se esecuta cu o adeverata lealitate reciproca. Este óre necesariu a se dice ca aceste acte in viitoriu suntu nule? Séu ca marile puteri s'au insialatu candu au negociatu cu celu care érá lipsitu din acestu dreptu? Insa'si I. Pórta in doue ronduri a negociatu cu Romania spre a'si regulá servitiulu telegraficu internationale. Ultim'a conventiune telegrafica are data 16 Iunie 1862, si a fostu subsemnata de plenipotentiarulu Principatului Romanu, cá reprezentante alu unui statu deosebitu si independente. Este asemenea necesariu de a se amintí ca Romania adi ar fi perdutu unu dreptu pe care lau exercitatu deplinu in 1862? Mai in urma in Iulie 1871, Alteti'a s'a marele Vizir a scainbatu note cu agentulu nostru din Constantinopoli spre a obtiené o intielegere relativa la o reciproca estradare de criminali si acésta intielegere a pututu avé locu numai sub acelasu titlu si aceleasi conditiuni, cá si cu celelalte state limitrófe Romaniei. Déca acésta intielegere n'ar fi avutu locu séu déca nu s'ar fi incheiatu vr'unu tractatu, tótusi remâne stabilitu prin aceste fapte ca totdeun'a candu I. Pórta a doritu se reguleze ori ce interesu cu Romania, chiar ea a trebuitu se negociéze cu guvernulu acestei tieri si se céra consimentulu seu. Cum s'ar poté déra adi regulá acelési interese, fia cu I. Pórta, fia cu alte puteri? Déca ar fi adeveratu, cumu sustine E. Sa, Ministrulu I. Porti in not'a sa, ca Romania nu ar fi in dreptu a incheia vr'unu actu cu caracteru internationale cu alte puteri, atunci tier'a nóstra, prin acésta, ar fi pusa cu o trépta mai josu de catu Egiptulu si chiaru Tunisu. In faptu, I. Pórta nu néga Beiuulu din Tunisu dreptulu de a negociá si a incheia tractate, desi lu numesce numai guvernatoru generale alu provinciei Tunisu cu exceptiune de acele tractate internationale, relative la afaceri politice. Firmanulu de investitura din 13 Octombrie 1871 dice acésta pozitivu. Prin ultimulu firmanu datu vice-regelui din Egiptu, M. S. Sultanulu recunosce Chedivulu intre alte drepturi internationale si acel'a de a incheia cu puterile straine orice felu de tractatu séu conventiune internationale. Unic'a restrictiune ce face exercitarea acestui dreptu, consiste in aceea ca vice-regele se nu aduca nici o atingere tractatelor politice ale I. Porti. Sipe candu I. Pórta confirma acestoru state musulmane, pe care tractatele si opiniunea publica intr'unu deplinu acordu le pune dupa Romania — in cea ce privesce complectarea drepturiloru suzeranitatii, intr'unu modu pronuncliatu, — dreptulu de a incheia tractate, ea néga intrunu modu pozitivu acelasu dreptu unui statu

creștinu a cărui suveranitate existe și este garantată prin tractate solemne. Și această recunoștere formală a unui asemenea drept legitim este adresată către aceleși puteri cari au garantat existența și exercitarea acestor drepturi. Drepturile cari se bazează pe tractate și a caror existență este constatată prin documente și fapte pozitive, nu pot decât să dispară numai prin o simplă negare. I. Poarta în mod legal nu poate în nici un tip nega aceste drepturi pe cari se bazează suveranitatea noastră și cari nu ni-au fost oferite nici stipulate, ci pe care le posedăm în puterea faptelor, ca națiunea nici odată n'a renunțat la ele, și ca în fapt ea le-a exercitat în cursul de secol. În urm'a acestor a Domnule față cu negarea formulată de I. Poarta în nota circulară delà 24 Septembrie a fostu de detori a guvernului Romanu, a face din parte toate rezervele pentru orice atingere și a susține existența drepturilor suverane ale României, pe care se încerca ale nega, și în același timp a declarat că: că și în trecutul toate interesele noastre internaționale se voru regula și în viitoriu numai directu cu guvernul Romanu, fora că cu exercitarea acestui drept se se aduca vro atingere relațiilor existente între noi și I. Poarta, conformu tractatelor. Rugându-se a comunica continutul acestei note guvernului am în același timp onore a ve asigura, Domnule, ca guvernul Romanu va continua a respecta tractatele încheiate s'eu pe cari le va încheia cu guvernul . . . și execută cu fidelitate. Și speram, că și până acum, ca ni va conserva înalt'a lui bunăvoință.

Primiti, Domnule, etc.

B. Boerescu.

Nu scim datulu acestei note, der' deca ea s'a transmis pe cale officioasă diplomatică, face onore României, numai, deca consecințele ținutei luate în cercul s'ar pot' ferma, miscându-se și Acheront'a, că se nu remanea ascia sarita de parte de copaciu.

Red.

Processul maresialului Bazaine.

(Urmare.)

La ordinul maresialului: asia inceputa aceste două depeșe; resulta der' din terminii acesti'a, ca generalul Soleille s'a marginit a trimite poruncile comandantului supremu. În scrisoarea s'a către maresialul Baraguey d'Hilliers, presedinte consiliului de cercetare asupra capitulațiilor, dice acestu generalu, ca a trebuitu, în 27, se transcrie teștialminte ordinul maresialului, cumu er' indatinat a face la toate prescrierile emantate delà comandantele supremu. „Nimicirea drapelurilor, dice elu, er' unu faptu prea importantu, decatu că se fi pututu omite s'eu modifică cevasi din dispușetiunile acele grave.“ Contr'a acestei aserțiuni declara maresialul a nu -si aduce aminte se fi datu cei doi ordini, de care este vorba. În registrele statului-majoru nu se gasesce nici o urma a loru; deca înse ne cugetam la aceea, ca maresialul a vediatu pe generalul Soleille la reportu chiar în dimineati'a din 27, și ca acest'a a redigiatu cele două depeșe indata dupace au plecatu delà comandantele supremu, trebuie se recunoșcemu, ca declarațiunea maresialului se opune tuturor verisimilitatiloru. Sicuralminte, generalul Soleille a trebuitu se c'era la reportu ordinul maresialului în afacerea drapelurilor.

E admissibilu, ca generalul Soleille, formulandu prescrierile maresialului, nu s'ar' fi conformatu vointii acesti'a? Pote-se ore crede, ca cuvintele: „la ordinul maresialului,“ puse în capula acelu depeșe, nu a fostu decatu o minciuna? Dealtminte a calificatu generalul Soleille prescrierile aceste ale maresialului de neusitate. Putu'ar' fi elu lu' sub asemeni impregiurari inițiativ'a și responsabilitatea asupra-si? Er' vorba, în fapta, de a conserva drapelurile pentru inamicu, precandu în s'era premergătoare se dedese ordinul de a le nimici.

Prim'a din depeșele numite dice: „drapelurile trebuiescu duse în arsenalu“: der' nu spune nimicu despre aceea, ca se se va face cu ele acolo. Catu despre aceea către colonelul Girels, ei ordonă „de ale prim'i și ale conservă; drapelurile voru face parte din inventariulu materialului piației care se va staveri prin o comisiune de oficeri francesi și prusiani.“

Ce se conchidemu din aceste două depeșe formulate simultan, deca nu aceea, ca generalul Soleille scia de ja, în demaneati'a din 27, ca drapelurile, care er' se se i' trupeloru, nu erau mai multu destinate pentru a se nimici.

Într'aceea, generalul Soleille a declarat în adunarea generalilor de artileria, care se țin' în 27 la 2 ore, formalmente, ca drapelurile transportate în arsenalu se voru arde, și a vorbitu despre toate detaliile relative la nimicirea însemneloru. Chiaru în acestu momentu înse, precandu dă instructiunile, elu are pe m'esa s'a, înaintea ochiloru, ordinul destinat colonelului de Girels, care -lu ținuse la sine și în care citea cuvintele: Drapelurile voru face parte din inventariu....

Ordinulu de a duce drapelurile în arsenalu cu scopu de a se arde, s'a transmis demaneati'a generalilor de artileria și acesti'a l'au comunicatu comandantiloru corpurilor de armata. Elu nu a aflatu pretutindeni aceeași primire. Precandu generalul Desvaux s'a conformatu dandu fara pregetu immediatu instructiuni pentru executarea lui, generalul L'ebouf și alții au respunsu, ca loru trebuie se li se d' unu ordinu directu alu comandantului supremu.

Indata-ce s'a respanditu între garda nouțate, ca se voru lu' drapelurile, o via emotiune s'a manifestatu deodata între trupe. Colonelul regimentului 1-mu alu grenadiriloru gardei, Péan, a sferțicatu însusi drapelulu seu și a impartitu trentiele între omenii sei, ceea ce aprobă generalulu de brigada Jeanningros și ordonă indata colonelului zouaviloru de a face asemenea. Generalulu de divisiune Picard, întielegundu cele întemplate, preveni despre aceste pe maresialul Bazaine; cerendu sei spuna ce se va întempla cu stindartele luate față de această situațiune, maresialul se spariea, și spre a face capetu unei miscari, care putea cuprinde restulu armatei și ale carei'a consecințe -lu neodihneau, tramite pe unulu din oficerii statului seu majoru, spre a d' de scire trupeloru, sub form'a unui post-scriptum alu unei depeșe circularie relative la serviciulu curinte, ca drapelurile duse în arsenalu se voru arde acolo. Acestu post-scriptum sună după depunerea colonelului Nugues asi: „Printr'o eroare s'a întemplat, ca danduse ordinulu de a duce drapelurile în arsenalu, s'a lasatu afara de a dice, ca acest'a se face, cu scopu, că acolo se se arda.“ — Impregiurarea ast'a dovedesce în modu peremptoriu, ca maresialul, care însusi nu a datu nici unu ordinu, cunoscea forțe bine pre acel'a, pe care -lu trimise generalul Soleille demaneati'a generalilor de artileria.

Colonelulu Nugues, care nu a știutu de locu, ca s'a fostu datu unu ordinu relativu la drapeluri, a fostu surprinsu, ca o prescriere atatu de importanta pot' se v'ina la cunoscința armatei sub form'a atatu de puțin convenabila a unui simplu post-scriptum, s'a dusu la maresialulu spre ai supune acest'a observațiune și a redigeatu, la dictatulu seu (a lui Bazaine), următoarea scrisoară nr. 653, către comandantii corpurilor de armata:

„Voiti a d' ordinulu pentru că vulturii regimenteloru de infanteria a corpului DVóstre de armata se se adune la unu locu mane desu de demaneati'a, prin comandantele DVóstre de artileria, și se se transp'orte în arsenalulu de Metiu, unde cavaleri'a a depusu deja pe ai sei.

„Veti încunoscinti'a pe siefii corpuriloru, ca vulturii se voru arde acolo. Acesti vulturi, înveliti în tocurile loru se voru transporta într'unu caru de furgonu închis! directorulu arsenalului ei va lu' în primire și va d' recipise despre primirea loru corpuriloru.“

„Subsemnatu: Bazaine.“

Dupa acest'a scrisoară e chiaru, ca corpurile au predatu drapelurile loru ou convicțiunea, ca voru fi arse în arsenalu.

Dupace a scrisu scrisoară adresata comandantiloru de corpuru, colonelulu Nugues a observatu maresialului, ca i se pare necesariu, de a încunoscinti'a despre acest'a și pe generalulu Coffinières în calitatea s'a de comandante superioru alu piației și pe gen. Soleille, că siefu-comandante alu artileriei. Maresialulu respunde: „Dă, spune generalulu Coffinières, că se d' ordinulu, pentru că drapelurile se se i' în arsenalu în primire. Nu e de lipsa ai dice altuceva.“

Éca copi'a scrisoarei redigate după aceste instructiuni, care p'orta totu nr. 653:

„Voiti a d' ordinu pentru că arsenalulu de Metiu se i' în primire mane demaneati'a vulturii regimenteloru de infanteria ai tuturor corpuriloru de armata. Acesti vulturi se voru transporta înveliti în tocurile loru prin artileria în furgone închise. Generalii comandantii ai corpuriloru de armata priimescu instructiuni în privinți'a acest'a.“

„Acest'a depeșă, precumu a voitu maresialulu, nu face nici o amintire de arderea drapelurilor.“

Dupace a terminatu scrisoara către generalulu Coffinières, colonelulu Nugues a întrebatu, ca se se scrie generalulu Soleille, comandantului artileriei.

„Nu scrie generalulu Soleille,“ respunde maresialulu. „Ar' put' cauză difficultati. 'Mi rezervu de a scrie candu va fi sositu momentulu.“ — Maresialulu, dice colonelulu Nugues, nu s'a esplicatu asupra naturii difficultatiloru, cari putea se le provoce ordinulu seu.“

Cari difficultati putea elu se le banuiesca delà gen. Soleille, subordinatulu seu? Ce significa cuvintele: Candu momentulu va fi sositu? Acestu momentu nu a sositu nici-odata, maresialulu nu a scrisu în privinți'a acest'a generalulu Soleille.

Din toate prescrierile date până în 27 s'era, relativu la drapeluri, resulta, ca înainte de a fi predate, s'a anunțiatu, ca voru fi arse; indatace ajunsera în arsenalu înse, se dedu ordinulu de a le inventarisă spre a le predă prussianiloru.

Depeșele dictate colonelului Nugues f'ura expediate după ameadiu între 4¹/₂ și 5 ore. Indata complet'za comandantele gardei ordinulu seu de demaneati'a, și generalulu Jeanningros a adausu după subscrierea s'a observațiunea următoare: „Drapelurile celor două regimente ale mele s'au sferțicatu la ordinulu meu, manuchiele și vulturii rupti în bucati, bucatile impartite între regimentele mele două: drapelurile brigadei mele nu voru merge la Berlinu.“ Nobila inspirațiune, a careia prevedere clara avea se fia justificata de evenimente, eschiama reportulu. —

(Finea partii III-a și a reportului întregu va urmă.)

Nr 3499 — 1873.

3—3

Escriere de concursu.

Pentru unu stipendiu Romantiaianu de 84 fl. v. a. prin renunțarea lui Georgiu Baiulescu medicinistu în Viena și stipendistu Gozsdiaianu, devenitu curatu vacante, prin această până în 15 Ianuaru 1874 st. n. se escrie concursu.

Concurentii la acestu stipendiu au de a-si trimite cererile loru concursuali instruite în întielesulu concursului publicatu de acestu consistoriu metropolitanu sub datulu 19/7 Aug. nr. 2331/1442. — a se ved' n-rii „Gazetei“ 63, 65 — 1873. —

Din siedinti'a consistoriului metropolitanu gr. cath. de Alb'a-Iulia ținuta în Blasiu la 16/4 Decembre 1873.

Unu concipientu de advocatura,

care pre langa limb'a romana se cunosca perfectu celu puțin inca un'a din cele-lalte limbi ale patriei, se primisce numai decatu în cancellari'a subscrisului pre langa condițiunile cele mai favorabili.

Brasiou în 30 Decembre 1870.

Nic. Densusianu,
advocatu.

1—3

Cursurile

la bursa în 30 Decembre 1873 stă asia:

Gabini imperatesci	—	—	5 fl. 44	cr. v. a.
Napoleoni	—	—	9 „ 04	„
Augsburg	—	—	108 „ 75	„
Londonu	—	—	112 „ 90	„
Imprumutulu nationalu	—	—	74 „ —	„
Obligatiile metalice vechi de 5%	—	—	69 „ 55	„
Obligatiunile rurale ungare	—	—	74 „ 75	„
„ „ temesiane	—	—	74 „ —	„
„ „ transilvane	—	—	73 „ 25	„
„ „ croato-slav.	—	—	75 „ —	„
Actiunile banței	—	—	1006 „ —	„
„ creditului	—	—	236 „ —	„